

De svenska gossarnas sång

F.A. Friberg

Vi ä - ro svens - kar, vi ock - så, fast - än vi ä - ro
 små. Vårt fos - terland, det äls - ka vi, och snart vi sto - ra
 bli. Vårt ö - ga ser att skönt det är, att äls - ka det vårt hjär - ta
 lär, och glatt vi sjung - a om vårt land, vårt dy - ra fos - ter - land.

1. Vi äro svenskar, vi också,
 fastän vi äro små.
 Vårt fosterland, det älska vi,
 och snart vi stora bli.
 Vårt öga ser att skönt det är,
 att älska det vårt hjärta lär,
 och glatt vi sjunga om vårt land,
 vårt dyra fosterland.
2. Var är väl ängen mera grön
 och blomman mera skön
 än i det land där vi i frid
 framgå vår barndomstid?
 Ja, vi det älska till vår död
 och byta ej - om ock man bjöd
 oss största skatt i annat land -
 vårt dyra fosterland.
3. Var finns en himmel mera blå
 och mera skön med stjärnor på
 än den som välvs i högan nord
 utöver Sveriges jord?
 Hur glatt den klara vinterdag
 på blanka isen åker jag,
 och far med mod från backens höjd
 på kälken ned med fröjd.
4. Uti det raska snöbollskrig
 den svenske gossen övar sig,
 att han en gång med lustigt mod
 må stå en kämpe god.
 Om fienden oss kommer när
 ett modigt folk han möter här,
 ty liksom fädren vilja vi
 rätt tappre männer bli.

S. Lychou